

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΕΤΕΡΛΙΓΚ. Ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ „Ἔργου“ ἐν Παρισίοις ἐπαίχθη τελευταίως τὸ νεώτερον δραματικὸν ἔργον τοῦ Μέτερλιγκ ἢ „Μόννα Βάννα“. Ἡ γαλλικὴ κριτικὴ ὠμίλησε ὄχι εὐμενῶς ἀλλὰ ἐνθουσιωδῶς περὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον εἶνε τῶντι τὸ ἀριστούργημα τοῦ συγγραφέως τῆς „Πριγκιπίσσης Μαλέν“ καὶ τοῦ „Τεθαμμένου Ναοῦ“. Ὁ Μέτερλιγκ εἰς τὸ δράμα αὐτὸ ἐγκατέλειπε ὡς καὶ ὁ ἴδιος λέγει τὴν ἀοριстіαν καὶ τὸν μυστικισμόν ὅστις ἐδημιούργησε μίαν ἀτμόσφαιραν ἐφιάλτου πέριξ τῶν ἔργων του. Διαφέρουσα ριζικῶς τῆς „Παρεισάκτου“ καὶ τοῦ „Ἐσωτερικοῦ“ ἢ „Μόννα Βάννα“ εἶνε ἔργον ἀνθρώπινον, ἔργον ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπει ἴσως ἐξ ὀλοκλήρου ὁ συμβολισμός, τὸ ὁποῖον πλημμυρεῖ ἢ ποιήσεις, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον θέτει τὰ αἰῶνια προβλήματα τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς ζηλοτυπίας, τοῦ ἔρωτος, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Ἡ „Μόννα Βάννα“ — Δέσποινα Ἰωάννα — ἔχει ὡς ὑπόθεσιν ἐν ἐπεισόδιον τοῦ ἀγρίου πολέμου μεταξὺ Πίζης καὶ Φλωρεντίας, ἡρωῖς του δὲ εἶνε ἡ σύζυγος τοῦ Γουίδου ἀρχοντος τῆς Πίζης ἢ ὁποία προσφέρει τὴν τιμὴν τῆς ὀλοκαύτωμα πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος τῆς.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὴν καλλονὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὅπου ἐν μέσῳ τῆς ἀγριότητος τῶν ἐμφυλίων αὐτῶν πολέμων τῆς Ἀναγεννήσεως ἐκσπᾶ ἐν ὑπέροχον καὶ ὄλως ἰδεῶδες δράμα ἔρωτος καὶ ζηλοτυπίας.

Τὸ ἔργον ἐπαίχθη ὡς εἵπομεν θαυμασίως ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ „Ἔργου“ καὶ ἡ Γεωργέττα Λεβλάν ἢ ὑποδυθεῖσα τὴν Μόνναν Βάννα ἐπαινεῖται ζωνηρῶς.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Μέτερλιγκ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι λαμβάνει νέαν φάσιν μὲ τὴν „Μόνναν Βάνναν“ ἢ ὁποία ἂν καὶ στερημένη τῆς παλλομένης ζωῆς τῶν ἔργων τοῦ Ἴψεν καὶ ἀναστρεφομένη μᾶλλον εἰς πνευματικούς καὶ ἀφηρημένους κόσμους εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα καὶ τὰ μᾶλλον καθαρῶς φιλολογικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ σύγχρονον θέατρον.

Τὰ « Παναθήναια » θὰ δώσουν προσεχῶς τὴν μετάφρασιν τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ δραματικοῦ ἀριστουργήματος.